

degørelsen oven i købet er forkert og må rettes, så kommer der nye oplysninger frem, som det er nødvendigt at få undersøgt, oplysninger om, at finansministeren måske har underskrevet en tro og love-erklæring på et falsk grundlag.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren nu vil bede finansministeren om at komme med en ordentlig redegørelse, en tilbundsående redegørelse, for den redegørelse, vi har fået indtil nu, har vist sig her kun godt et døgn efter, at vi har fået den, at være utilstrækkelig og ufyldestående, og nye problemer er dukket op. Vil statsministeren bede finansministeren om at komme med en redegørelse om 70 ha-sagen, om sagen med tro og love-erklæringen? Redegørelsen må også indeholde de punkter i den beslutning fra Fødevarerudvalget, hvor vi opregner de ting, som skulle være med i redegørelsen f.eks. omkring erhvervs erfaring, hvilket vi heller ikke har fået oplyst.

Jeg synes, de ting mangler, og jeg vil meget kraftigt opfordre statsministeren til, selv om han nu har fået banket Dansk Folkeparti på plads, at han ikke tillader finansministeren at fortsætte på den måde, som det her hidtil har kørt.

Kl. 21.40

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har længe fulgt det, der i folkemunde er blevet til Thor Pedersen-sagen. Vi har fulgt den i medierne, vi har fulgt den i Folketinget, og vi havde, da vi nåede til efter nytår, fulgt den så længe, at vi nu syntes, at det var vigtigt – som andre partier, der er repræsenteret i Fødevarerudvalget – at vi fik en samlet, skriftlig redegørelse fra finansministeren omkring de forskellige forhold, der har været bragt frem.

Den anmodning, som blev givet fra Fødevarerudvalgets side den 8. januar, kan jo så siges at være imødekommet med den redegørelse, som finansminister Thor Pedersen i går fremsendte til Folketinget, inklusive den ændring, der kom ind i sidste øjeblik forud for debatten i dag.

Denne sidste ændring, uanset at den ikke ændrer på det samlede billede, er måske et meget godt eksempel på det indtryk, der dannes sig hos én i hele denne her sag, nemlig at der hele tiden ruller nye elementer ind over både skærmen og altså også Folketingets bord i forhold til de oplysninger, der bliver afgivet fra finansministerens side.

Finansministeren erkender i redegørelsen, at han ikke har overholdt bopælspligten og erken-

der, at han har opholdt sig for meget i sit sommerhus. Så langt, så godt, kan man jo sige.

Der er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse ikke desto mindre en hel del spørgsmål, som har været fremme i debatten, der ikke bliver besvaret i finansministerens redegørelse. Det gælder f.eks. spørgsmålet om de oplysninger fra Jordbrugskommissionen, som finansministeren har gjort brug af vedrørende de tidsfrister, der var opgivet, og som ikke svarer til det, som er det faktuelle.

På den baggrund finder vi det fra Kristeligt Folkepartis side helt nødvendigt, at Folketinget i denne her sag udtaler kritik og også en kraftig kritik, sådan som det fremgår af det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti er medforlagsstiller på.

Love og regler skal selvfølgelig overholdes, det gælder for alle borgere, men det gælder i særdeleshed for folkevalgte, for folketingsmedlemmer og ministre i særdeleshed. Alle partier i Folketinget er i dag parate til at udtale kritik, spørgsmålet er, hvor kraftig den skal være.

Jeg vil godt understrege, at for Kristeligt Folkeparti er det egentlig temmelig uinteressant, om den næse, finansministeren nu får, bliver på 7 eller på 17 cm, det er i virkeligheden for os at se ikke det helt og aldeles afgørende og interessante i denne her sag.

Derimod er det efter vores opfattelse afgørende – og det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte det forslag til vedtagelse og må stemme imod det, når det kommer til afstemning, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat – at Folketinget i dag med det forslag til vedtagelse blot konstaterer, at finansministeren stærkt har beklaget de også i hans egen redegørelse omtalte forhold.

Når vi ikke bare kan være med til at konstatere det, som det sker i VKO's forslag til vedtagelse, skyldes det jo, at hele den sag har været ét langstrakt forhindringsløb, hvor man nærmest har skullet hive oplysningerne ud af finansministeren, og hvor det først er i elvte time og under stærkt pres, at finansministeren fremsender en redegørelse. Ellers er oplevelsen af de beklagelser, jeg vil sige såkaldte beklagelser, finansministeren er kommet med, nærmest, at finansministeren har bagatelliseret hele forløbet.

Derfor må Kristeligt Folkeparti stemme imod det forslag til vedtagelse, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har fremlagt. Vi synes ikke, at det sidste afsnit i det forslag til vedtagelse overhovedet står mål med hele sags-